

Mansoor Hekmat Week 2017

4-11 June

در بزرگداشت زندگی برابر
منصور حکمت

هفته منصور حکمت ۱۴ - ۲۱ خرداد

گوتنبرگ: یکشنبه ۴ ژوئن

لندن: یکشنبه ۱۱ ژوئن

استکهلم: یکشنبه ۴ ژوئن

کلن: یکشنبه ۴ ژوئن

حکمتیست
هفتگی
۱۶۲

۲۹ مه ۲۰۱۷ - ۸ خرداد ۱۳۹۶

دوشنبه ها منتشر میشود

سر ستون

نسیم عدالت و صلح از اسرائیل

ثریا شهابی

به نوشته روزنامه "ها آرتص"، حدود ۱۵ هزار نفر از مردم اسرائیل شامگاه شنبه ۲۷ مه (۶ خرداد) به خیابان های تل آویو آمدند و از صلح با فلسطینیان حمایت کردند.

در این تظاهرات که به فراخوان سازمان اسرائیلی "صلح اکنون" صورت گرفت، سازمانی که منتقد شهرک سازی های اسرائیل در مناطق فلسطینی نشین کرانه غربی رود اردن و شرق بیت المقدس است، نمایی از جنبش عدالتخواهانه و صلح طلب در اسرائیل به نمایش گذاشته شد.

رهبر اپوزیسیون، آوی بوسکیلا، رئیس سازمان "صلح اکنون" در سخنرانی اش گفت، این تظاهرات "علیه ناامیدی که دولت به ما ارزانی می‌دارد، علیه اشغال گری، و علیه خشونت و نژادپرستی" برپا می‌شود.

در جریان این تظاهرات بعلاوه پیام محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین قرائت شد. او در این پیام گفت: "زمان آن رسیده که ما با هم در صلح، هماهنگی، امنیت و ثبات زندگی کنیم." هرگز نه اسرائیل، نه فلسطین، نه ایران، نه عراق، نه ترکیه و نه مصر، در انحصار جریانات دست راستی قومی و مذهبی و پرومیلیتاریستی غرب، نبوده است.

جنبش های غیرقومی، غیرمذهبی، سکولار، کارگری، چپ و عدالتخواه، که تنها و تنها به ضرب و زور پول و اسلحه و زیر دستگاه های مغزشویی میدیاهای رسمی دول غربی و دول مرتجع محلی، با جنگ و بمباران خفه شده اند، همیشه یک رکن زندگی سیاسی در کشورهای خاورمیانه بوده است.

این جنبش هرروز از جایی سربرمی آورند و بار دیگر در خیابانهای تل آویو سربر آورد. باید از این تحرکات استقبال کرد. وزیدن نسیم عدالتخواهی و صلح از اسرائیل، روزهای بهتری را نوید میدهد.

استکهلم یکشنبه ۴ ژوئن

ساعت ۱۱ صبح

اعتراض کارگری، رفرمیس و حکومت کارگری - مصطفی اسدپور

Tullinge Centrum,
Folkethuste

تلفن تماس: آسو فتوحی
۰۷۳۱۵۰۰۰۳

لندن یکشنبه ۱۱ ژوئن

ساعت ۱ بعدازظهر

منصور حکمت و حزب سیاسی، حزب اجتماعی - خالد حاج مجدی دولت در دوره های انقلابی - اعظم کم گویان

The Calthorpe Arms
252 Grays Inn Road
WC1X 8JR

تلفن تماس: بختیار پیرخضری
۰۷۵۷۷۹۵۲۱۱۳

گوتنبرگ یکشنبه ۴ ژوئن

ساعت ۲ بعدازظهر

حزب و قدرت سیاسی - علی عبدالی (دیلان)

شعر-سلیمان قاسمیانی سبک کار کمونیستی - محمد فتاحی تریبون آزاد

Baka Kulturhus
Selma Lagerlöfs torg 24

تلفن تماس: سیوان رضایی
۰۷۳۹۲۴۱۳۸۳

کلن یکشنبه ۴ ژوئن خانه مارکس ساعت ۱۱ صبح تا ۲ بعدازظهر

Brückenstraße 10, 54290 Trier

تلفن تماس: محمد راستی ۰۱۷۶۴۷۶۰۶۴۵۴ سهند حسینی ۰۱۷۸۸۲۷۹۷۹۱

آزادی، برابری، حکومت کارگری

منصور حکمت

توضیح: حکمتیست از این شماره به بعد به مناسبت فرا رسیدن هفته حکمت، هر هفته مطلبی از منصور حکمت را باز انتشار می‌دهد.

* بحران سیاسی و اقتصادی عمیقی که گریبان بورژوازی ایران را گرفته است نشانی از فروکش کردن ندارد. * بساط سلطنت با انقلاب هر چند ناکام ۵۷ در هم پیچیده شد. * امروز جمهوری

اسلامی نیز به همان عاقبت نزدیک میشود.

نه آریایی گری آمریکایی شاه و نه خرافات اسلامی وقیل و قال پان اسلامیتی خمینی و شرکاء ونه نسل کشی و جنایات غیرقابل توصیف هر دو رژیم علیه بشریت و آزادی، هیچیک پاسخ این بحران نبود و نمیتوانست باشد - زیرا "مساله" و "بحران"، در نفس وجود

اجتماعی بورژوازی و حاکمیت اقتصادی و سیاسی سرمایه نهفته است - انقلاب ۵۷ تنها علیه سلطنت نبود، همچنانکه خیزش انقلابی عظیم آتی نیز تنها برجیدن جمهوری اسلامی را در دستور نخواهد داشت - انقلاب ۵۷ استثناء نبود، بلکه نخستین جلوه قاعده ای بود که از این پس، تا در هم کوبیده شدن قطعی حکومت سرمایه و نظام سرمایه داری در

آزادی برابری حکومت کارگری

ایران، تاریخ ایران را شکل خواهد داد. بحران اقتصادی و بحرانهای سیاسی و حکومتی دائمی، حرکت‌های اعتراضی گسترده که تنها با دوره های کمابیش کوتاه عقب نشینی و رکود نسبی از یکدیگر جدا میشوند، خیزشهای انقلابی با فواصل کم و کمتر، گشوده شدن و باز هم گشوده شدن مساله قدرت سیاسی در سطح جامعه و در جریان همه اینها، قدرت گیری روزافزون پرولتاریا و پیشروان کمونیست او، این آن دورنمای واقعی است که بورژوازی در ایران بطور عینی با آن روبروست صرفنظر از اینکه این یا آن دار و دسته دولتی رسمی اش بتواند چند روز، چند ماه و یا احيانا چند سال تعادل خود را در راس ماشين دولتی حفظ کند.

در چنین شرایطی، و با چنین کابوسی، اینک دیگر تمام اقدار بورژوازی به تکان و تکاپو افتاده اند. تابلوهای نجات میهن سرمایه یکی پس از دیگری بالا رفته اند و از فرط کثرت دیگر حتی بخاطر سپردن و شمردن همه آنها نیز میسر نیست - "جمهوری اسلامی با خمینی، بدون لاجوردی"، "جمهوری اسلامی با رجوی دمکراتیک"، "جمهوری سوسیال دمکراتیک اسلامی"، "ناسیونالیسم اسلامی"، "ناسیونالیسم آریایی"، "ناسیونالیسم آمریکایی"، "سلطنت خوان کارلوسی"، "سلطنت آریامهری"، "حکومت ژنرالی"، "جمهوری پارلمانی"، یا "اصلا اشغال نظامی توسط آمریکا"، "بالاخره باید یکی از اینها را قبل از اینکه آوار جمهوری اسلامی روی سر

همه خراب شود بر قرار کرد" - این رویای آشفته بورژوازی است - اینها عناوینی است که همه به یک اوضاع واحد رجوع می کنند، ختم انقلاب و هر نوع حرکت انقلابی و حفظ، دوام و بقاء توحش بورژوایی در ایران. در مقابل همه این تکاپوها و توطئه ها برای خواباندن صدای انقلاب و قیچی کردن روند انقلابات و بحرانهای انقلابی پی در پی، کارگران انقلابی ایران یک شعار را مطرح میکنند، شعاری که گویای حضور پیگیر طبقه کارگر ایران در تمام سیر پر تحول و پر افت و خیز جاری و آتی تا تحقق اهداف نهایی است.

شعاری که انگیزه و نیروی محرکه حرکت رو به جلوی مبارزه طبقاتی و انقلابی در ایران را در یک عبارت کوتاه بیان میکند: "آزادی، برابری، حکومت کارگری" این شعار کارگران انقلابی است. این شعاری است که تمام حرکت‌های انقلابی در ایران معاصر، از انقلاب ۵۷ تا پیروزی نهائی را به هم مرتبط میکند.

"آزادی" یعنی رهایی کامل از قدرت و حاکمیت اقتصادی، سیاسی و فرهنگی سرمایه و سرمایه داری، یعنی رهایی از کلیه روابط، مناسبات و نهادهای اسارت آور و سرکوبگر جامعه بورژوایی، یعنی رهایی از چنگال بردگی مزدی، رهایی از انقیاد طبقاتی، رهایی از سرکوب ماشين دولتی بورژوازی، رهایی از بی حقوقی سیاسی و انقیاد فرهنگی، رهایی از پیله مذهب و پندارها و قوانین و ارزش های خرافه آمیز و عقب مانده جامعه موجود، رهایی از ستم های مذهبی، قدسی و جنسی، رهایی از فقر و فلاکت، جهل و خرافه و کل

تبعیضات و مصائب جامعه بورژوایی. "برابری"، یعنی نه فقط برابری حقوقی و قانونی، نه فقط برابری شهروندان جامعه از هر قوم و نژاد و جنسیت، بلکه برابری در امکانات مادی، در دسترسی به ابزارهای ارتقا و شکفتن استعداد های فردی و اجتماعی، برابری در تولید و در زیست، برابری در اعمال اراده در سرنوشت اقتصادی، سیاسی و اداره جامعه خود - برابری در بهره مندی از محصولات مادی و معنوی کار و تلاش اجتماعی و برابری در مبارزه برای فایق آمدن بر هر عقب ماندگی و کمبود - برابری ای که تنها با درهم کوبیدن مالکیت خصوصی بورژوایی بر وسایل تولید و مبادله، از میان بردن بردگی مزدی و قرار دادن وسایل تولید و ثروت جامعه در مالکیت جمعی و اشتراکی کلیه انسانهای سهمیم در فعالیت اجتماعی حاصل میشود.

"حکومت کارگری"، یعنی حکومت طبقاتی کارگران، حکومت استعمار شدگان و تولید کنندگان کل ثروت جامعه بر علیه استعمارگران، حکومت بردگان مزدی امروز و ناجیان فردای جامعه، حکومت کسانی که جامعه، نفس موجودیت و ثروت آن، بر کار و تلاش مدام آنها بنا شده است، حکومت کارگری یعنی طبقه کارگر متشکل بعنوان قدرت و طبقه رهایی بخش حاکم. حکومت کارگری یعنی حکومت سرکوب مقاومت استعمارگران در برابر رهایی بشریت تحت ستم. حکومت کارگری یعنی دیکتاتوری پرولتاریا علیه مدافعان فقر و فلاکت و استثمار و جهل و خرافه. حکومت کارگری یعنی

دمکراسی برای کارگران و زحمتکشان و استثمار شوندهگان و سرکوب برای استعمارگران. حکومت کارگری یعنی ضمانت اجرایی واقعی آزادی و برابری.

پاسخ بورژوازی به این شعار پرولتاریا کاملا روشن است. بورژوازی در برابر این شعار در سراسر جهان تنها یک پاسخ دارد و آن سرکوب، قهر و ارتجاع عریان ضد پرولتاری است. جمهوری اسلامی خود تنها جزئی از این پاسخ و یک نمونه زنده آن است. اما لیبرال چپ ها و خورده بورژوا رفرمیستهایی که خود را به انقلاب و یا حتی سوسیالیسم می چسبانند نیز، هر قدر از اوضاع موجود ناراضی باشند و برسر اوضاع و "آلترناتیو" مطلوب میان خود اختلاف داشته باشند، پاسخ کمابیش یکسانی را در مقابل ما قرار میدهند. مجموعه ای از تهدیدات، تحریفات و غرولندها خطاب به کارگران کمونیست پرتاب میشود: "حکومت کارگری؟! این یک توهم است. مگر ارتش آمریکا را نمی بینید، مگر قدرت مذهب را نمی بینید؟ مگر عقب ماندگی فرهنگی جامعه را نمی بینید؟ مگر مردم مذهبی اند، روستایی اند، غیر پرولتراند؟ صنعت ما برای جامعه سوسیالیستی شما به اندازه کافی رشد نکرده است. آخر کارگران کم سواد وبی اطلاع شما چگونه قرار است جامعه مدرن امروز را اداره کنند؟ با کدام نیرو می خواهید حکومت کارگری را برقرار کنید؟ کدام کارگر، کدام طبقه کارگر متحد، کدام حزب طبقاتی، کدام نیروی متشکل برای تحقق این شعار وجود دارد؟ مگر

شعارهای امروز مردم را نمی بینید؟ کسی در ایران زیر بار حکومت کارگری نخواهد رفت. زود است، غیر ممکن است، عملی نیست، توهم است".

بخش اعظم این نوحه خوانی ها را اراجیف و چرندیاتی تشکیل میدهد که آگاهانه جعل شده اند و بخش دیگر نیز بیان فرصت طلبانه و ریاکارانه و اقیعایی است که بطور عینی سد راه حکومت کارگری و تحقق برنامه کمونیستی است. این واقعیات برای ما موانعی است که باید برچیده شود و برای بورژوازی و خرده بورژوازی سنگرهایی است که باید در برابر پرولتاریای انقلابی حفظ گردد. اساسی ترین موانع تحقق فوری شعار ما، کمبود آگاهی طبقاتی، تفرقه و ضعف سیاسی و تشکیلاتی طبقه کارگر ایران است. آری، اگر کارگران ایران متحد بودند، به منافع طبقاتی خود واقف بودند، در حزب سیاسی انقلابی خود، حزب کمونیست ایران، گرد آمده بودند، آنگاه استقرار حکومت کارگری کار یكروز بود. ما برای نزدیک تر کردن آن "روز" مبارزه می کنیم و این شعار خود یک ابزار مهم ما در این مبارزه است. این شعار امروز آگاه و بسیج و متشکل میکند و فردا عملی میشود و به حاکمیت اقتصادی و سیاسی سرمایه خاتمه میدهد.

تحقق این شعار، یعنی تحقق بخش حداکثر برنامه حزب کمونیست ایران، مستلزم وجود آوردن درجه بالایی از آگاهی و تشکل در میان طبقه کارگر ایران است. آگاهی و تشکلی که در انزوا از جامعه و در ماوراء جامعه بدست نمی آید، بلکه باید در دل همین مبارزات جاری و خیزشهای پی در پی انقلابی و از

مرک بر جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم!

طریق کار پیگیر کمونیستها بدست آید. طبقه کارگر باید از هر دوره و عرصه مبارزه طبقاتی و انقلابی آگاه تر، و متشکل تر و با پیوندی عمیق تر با حزب خود، حزب کمونیست، به جلو گام بردارد. شعار "آزادی، برابری، حکومت کارگری" قطب نمای حرکت پیوسته ما از دل نبردهای متعدد و عرصه های متنوع مبارزه است. اگر هم اکنون نیروی کارگران آگاه و متشکل فوراً و بلافاصله برای تصرف قدرت سیاسی و استقرار حکومتی که قادر به در هم کوبیدن مقاومت کلیه دشمنان پرولتاریا و سوسیالیسم باشد، کافی نیست، انرژی و مطالبات انقلابی در توده وسیع کارگران و زحمتکشان و اقشار تحت ستم جامعه برای آنکه پرولتاریای کمونیست مبارزات جاری را از زیر دست و بال بورژوازی و خورده بورژوازی بیرون بکشد و باربری خود آنرا به عمیق ترین نتایج ممکن سوق دهد، وجود دارد. این امکان بطور عینی و واقعی وجود دارد که مبارزات و اعتراضات موجود به جنبشی عظیم برای دموکراسی انقلابی تبدیل شود. حاکمیت دمکراتیک انقلابی ای که بار بحران اقتصادی نظام موجود را بر سر بورژوازی خراب میکند و آنچنان دموکراسی وسیع و گسترده ای را برقرار میسازد که بر داشتن گام بعدی به انقلاب سوسیالیستی و استقرار حکومت کارگری را به مراتب ساده تر میسازد. دموکراسی انقلابی ای که در عین پاسخگویی به عاجل ترین نیازهای توده های وسیع تحت ستم و استثمار، بهترین شرایط ممکن برای بسیج و تشکل

طبقاتی عظیم کارگران برای دست یابی قطعی به قدرت سیاسی را بوجود می آورد. ما در پرتو شعار "آزادی، برابری، حکومت کارگری" برای ایجاد چنین شرایطی و برقراری چنین حاکمیت دمکراتیک انقلابی ای در سطح جامعه نیز مبارزه می کنیم. کارگران کمونیست آماده اند تا بر مبنای یک پلاتفرم انقلابی و دمکراتیک، یعنی بخش حداقل برنامه حزب کمونیست ایران، در راه و با شرکت کلیه اقشار تحت ستم و استثمار و کلیه نیروهای اجتماعی که خواهان تحول عمیق دمکراتیک در جامعه موجود هستند، یک "جمهوری دمکراتیک انقلابی" تشکیل دهند. کارگران کمونیست، از هم اکنون در بخش حداقل برنامه حزب کمونیست ایران، برای گردآوری قوا و تشکل کل نیروهای دموکراسی انقلابی، در هم کوبیدن جمهوری اسلامی و جایگزینی آن با یک جمهوری دمکراتیک انقلابی فراخوان داده اند.

جمهوری دمکراتیک انقلابی شعار تاکتیکی حزب کمونیست ایران در شرایط کنونی است. این جمهوری به مطالبات دمکراتیک توده های تحت ستم و استثمار جامعه، کارگران، زحمتکشان تهیدست در شهر و روستا، زنان، خلقهای تحت ستم و کلیه انسانهای شریفی که خواهان دموکراسی وسیع سیاسی هستند، به خواستهای تمام کسانی که از بی حقوقی سیاسی، اختناق، ارتجاع مذهبی و کل قوانین ارتجاعی که بر محیط کار و زیست مردم جامعه حکمفرماست به تنگ آمده اند، جامه عمل می پوشاند. اداره کشور به شوراهای

واقعی خود مردم سپرده میشود، بوروکراسی ممتاز و مافوق مردم برچیده میشود و دموکراسی مستقیم برقرار میگردد، تسلیح عمومی مردم ضامن اجرایی دفاع از دستاوردهای انقلاب قرار میگیرد. در این جمهوری حق تعیین سرنوشت ملل ساکن ایران تضمین خواهد شد، قانون کار دمکراتیک پرولتاریای انقلابی فوراً به مورد اجرا در خواهد آمد. دستگاه قضایی بورژوازی برچیده میشود و دادگاههای مردم با قضات و هیات منصفه انتخابی جانشین آن خواهد شد. بیمه بیکاری و بیمه های اجتماعی در سطح وسیع معمول خواهد شد. برابری زن و مرد در کلیه حقوق قانونی و صنفی اعلام خواهد گشت.

بهداشت، آموزش و مسکن مناسب حق سلب ناپذیر هر شهروند اعلام خواهد شد و کلیه امکانات لازم برای تحقق عملی این حقوق در اختیار شوراهای مردم قرار خواهد گرفت. در یک جمله، جمهوری دمکراتیک انقلابی بخش حداقل برنامه حزب کمونیست ایران را عملی خواهد کرد.

جمهوری دمکراتیک انقلابی پاسخ فوری حزب کمونیست و پرولتاریای انقلابی در برابر جمهوری اسلامی و کلیه طرح و نقشه های "آلترناتیو"ی است که امروز اپوزسیون بورژوازی و خورده بورژوازی تبلیغ میکنند. نیروی واقعی اجتماعی برای تحقق این اهداف فوری با سرنگونی جمهوری اسلامی هم اکنون بطور قوه موجود است. نیرویی بمراتب عظیم تر از توان مدافعان هر یک از "راه حل" های بورژوا - اسلامی و بورژوا - سلطنتی ای است که اپوزسیون بورژوازی و خورده

است. اما در همان حال به هیچ کس، و بویژه به هیچیک از تحریف کنندگان سوسیالیسم اجازه نخواهیم داد تا افق کارگران را از سوسیالیسم واقعی و حکومت کارگری این چنین کاهش دهند. حکومت لیبرالیسم و رفرمیسم حقیر این اپوزسیون نیز هست. ما شعار "آزادی، برابری، حکومت کارگری" را به موازات شعار "سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری جمهوری دمکراتیک انقلابی" از هم اکنون تبلیغ میکنیم. ما از هم اکنون دست اندر کار بسیج و تشکل نیروهای انقلاب بی چون و چرای پرولتاریا هستیم. ما اعلام میکنیم که جمهوری دمکراتیک انقلابی، با تمام پیشرویها و دستاوردهای دمکراتیک خود، و با تمام نقشی که در مبارزه برای رهایی دارد، پایان کار نیست و مبارزه طبقه کارگر و حزب کمونیست ایران برای رهایی قطعی تا برقراری حکومت کارگری و سوسیالیسم بی وقفه ادامه خواهد یافت. خورده بورژوا

۲۸ آبان ۱۳۶۳

کمونیست، ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران شماره ۱۴، ۳۰ آبان ۱۳۶۳

سایت آرشیو
مجموعه آثار
منصور حکمت

<http://hek-mat.public-archive.net/>

نه قومی! نه مذهبی! زنده باد هویت انسانی!

گزارش اعتراض به سفر دونالد ترامپ به

بروکسل

دونالد ترامپ رئیس از رژیم اسرائیل تاکید کرد. جمهوری ایالات متحده روز چهارشنبه ۲۴ می برای شرکت در اجلاس سران کشورهای عضو پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) و "نورد" تجمع کرده بودند. افتتاح مقر جدید این سازمان وارد "بروکسل" پایتخت بلژیک شد. این سفر در ادامه اولین سفر برون مرزی ترامپ از زمان تحویل گرفتن قدرت از "باراک اوباما" بود. او که سفرش را از عربستان سعودی آغاز کرده بود اسرائیل و ایتالیا هم دیدن کرده بود و جلساتی را با مقامات این کشورها و همچنین "پاپ فرانسیس" رهبر کاتولیک های جهان برگزار کرده بود. صد و ده میلیون دلار تسلیحات نظامی با سعودی ها، که یکی از بزرگترین قراردادهای این صنعت در تاریخ آمریکاست، از جمله نکات مهم و قابل تأمل این سفر بود. هم شخص ترامپ و هم مقامات سعودی خطر بالقوه و روز افزون از جانب ایران را بهانه بستن این قرارداد دانستند. بر کسی پوشیده نیست که این تسلیحات در یمن، افغانستان، سوریه، لیبی، و... علیه افراد بیگناه استفاده خواهد شد. وی پس از شرکت در مراسم "رقص جنگ" و "بسیار زیبا" خواندن آن، ریاض را به مقصد "تل آویو" ترک کرد.

ترامپ در اسرائیل هم ایران را متهم به حمایت از تروریسم کرد و این کشور را عامل بی ثباتی در منطقه و جهان دانست. او همچنین بر تعهد همیشگی ایالات متحده مبنی بر حمایت کامل

دونالد ترامپ رئیس از رژیم اسرائیل تاکید کرد. جمهوری ایالات متحده روز چهارشنبه ۲۴ می برای شرکت در اجلاس سران کشورهای عضو پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) و "نورد" تجمع کرده بودند. افتتاح مقر جدید این سازمان وارد "بروکسل" پایتخت بلژیک شد. این سفر در ادامه اولین سفر برون مرزی ترامپ از زمان تحویل گرفتن قدرت از "باراک اوباما" بود. او که سفرش را از عربستان سعودی آغاز کرده بود اسرائیل و ایتالیا هم دیدن کرده بود و جلساتی را با مقامات این کشورها و همچنین "پاپ فرانسیس" رهبر کاتولیک های جهان برگزار کرده بود. صد و ده میلیون دلار تسلیحات نظامی با سعودی ها، که یکی از بزرگترین قراردادهای این صنعت در تاریخ آمریکاست، از جمله نکات مهم و قابل تأمل این سفر بود. هم شخص ترامپ و هم مقامات سعودی خطر بالقوه و روز افزون از جانب ایران را بهانه بستن این قرارداد دانستند. بر کسی پوشیده نیست که این تسلیحات در یمن، افغانستان، سوریه، لیبی، و... علیه افراد بیگناه استفاده خواهد شد. وی پس از شرکت در مراسم "رقص جنگ" و "بسیار زیبا" خواندن آن، ریاض را به مقصد "تل آویو" ترک کرد.

ترامپ در اسرائیل هم ایران را متهم به حمایت از تروریسم کرد و این کشور را عامل بی ثباتی در منطقه و جهان دانست. او همچنین بر تعهد همیشگی ایالات متحده مبنی بر حمایت کامل

شماره ۱۶۲

حزب حکمتیست (خارجی)

www.hekmatist.com

سر دبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب

@HekmatistXateRasmi

شماره ۱۶۲

دبیرخانه حزب

hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته رهبری: خالد حاج محمدی

Khaled.hajim@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

مسئول تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

مسئول دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی

mozafar.mohamadi@gmail.com

(پتی شاتو) گذشتند و همزمان شعارهایی در نقد سیاست های کشورهای اروپایی در مورد مسئله آوارگان و پناهجویان سر دادند. تظاهرات به سمت مرکز شهر و سپس به سمت ایستگاه قطار "نورد" ادامه پیدا کرد و همانجا به کار خود پایان داد. جو به شدت امنیتی بروکسل و حضور نیروهای پلیس مخفی در میان مردم در این روز کاملاً محسوس بود.

اعضای حزب حکمتیست هم همراه با کمونیستهای ایرانی و دیگر شرکت کنندگان در این مراسم حضور پیدا کردند و به شعار دادن و حمل پلاکارد و همراهی با آنان پرداختند. رفقای ما همراه با جمعیت علیه سیاستهای میلیتاریستی آمریکا و نقش مخرب ضد انسانی آنها و سیاستهای ترامپ شعار میدادند.

واحد بلژیک حزب حکمتیست (خط رسمی)

۲۶ می ۲۰۱۷

زنده باد انقلاب کارگری!